

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Vladimírem Sommerem ve věci

žalobců: a) Ing. A. H., narozený [redacted]
bytem [redacted]
b) Ing. I. V., narozený [redacted]
bytem [redacted]
c) M. Č., narozený [redacted]
bytem [redacted]
d) ZP Tismice s.r.o., IČO 61682390
sídlem Tismice 14, 282 01 Tismice
všichni zastoupeni: Mgr. Ing. Antonínem Továrkem, advokátem
sídlem třída Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno - Černá Pole

proti
žalovanému: U N I K O M, a.s., IČO: 46355821,
sídlem Hrnčířská 193, Kutná Hora
zastoupenému: JUDr. Vlastislavem Málkem, advokátem
se sídlem Gen. Fr. Moravce 232, Čáslav

o 385 560 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci a) 12 240 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 12 240 Kč od 12.11.2016 do zaplacení, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci b) 6 120 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 6 120 Kč od 12.11.2016 do zaplacení, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Špačková

- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci c) 146 880 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 146 880 Kč od 12.11.2016 do zaplacení, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci d) 220 320 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 220 320 Kč od 12.11.2016 do zaplacení, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- V. Žalovaný je povinen splnit dorovnání vůči všem ostatním dosavadním vlastníkům účastnických cenných papírů žalobce, kteří přijali veřejný návrh smlouvy ze dne 9.9.2016, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku do soudní úschovy.
- VI. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci a) náhradu nákladů řízení ve výši 25 312 Kč, a to 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce a).
- VII. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci b) náhradu nákladů řízení ve výši 24 208 Kč, a to 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce b).
- VIII. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci c) náhradu nákladů řízení ve výši 74 312 Kč, a to 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce c).
- IX. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci d) náhradu nákladů řízení ve výši 104 881 Kč, a to 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce d).
- X. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Praze náhradu nákladů řízení ve výši 2 013 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Praze dne 7.11.2017 se žalobci proti žalovanému domáhali zaplacení doplatku ve výši 6 120 Kč za každou jednu kmenovou akcií žalovaného o jmenovité hodnotě 10 000 Kč (dále také jen „akcie“). Tvrdili, že valná hromada žalovaného dne 17.6.2016 rozhodla o zpřísnění omezení převoditelnosti akcií na jméno tím způsobem, že převod akcií vždy vyžaduje souhlas představenstva. Žalovaný proto vůči akcionářům učinil povinný veřejný návrh smlouvy na odkup akcií za částku 8 280 Kč za jednu kmenovou akcií ve jmenovité hodnotě 10 000 Kč. Částka byla stanovena s odkazem na závěry znaleckého posudku vypracovaného znaleckým ústavem TOP AUDITING, s.r.o. (dále také jen „znalecký posudek“). Žalobci přijali veřejný návrh smlouvy, a to žalobce a) ohledně 2 ks akcií, žalobce b) ohledně 1 ks akcie, žalobce c) ohledně 24 ks akcií a žalobce d) ohledně 36 ks akcií. Žalobci považují uvedenou výši protiplnění za nepřiměřenou hodnotě akcií a žalovaného proto vyzvali k zaplacení výše uvedeného doplatku, žalovaný to odmítl. Dle žalobců činí hodnota jedné akcie 14 400 Kč, vychází přitom ze znaleckého posudku, v němž byla určena obvyklá hodnota jedné akcie právě v částce 14 000 Kč a následně byla aplikována srážka za minoritu. Žalobci považují aplikaci takové srážky za nepřipustné vzhledem k účelu ocenění.
2. Žalovaný navrhnul zamítnutí žaloby. Uvedl, že při vypracování znaleckého posudku byla vzata v úvahu skutečnost, že akcionáři, kteří vyslovili souhlas se zpřísněním převoditelnosti akcií,

představovali celkem 83,84 % celkového počtu akcií žalovaného a byl mezi nimi i akcionář, jehož podíl na žalovaném představoval 83 %. Samotný povinný veřejný návrh smlouvy pak byl adresován akcionářům, kteří vlastnili dohromady jen 16,16 % celkového počtu akcií žalovaného. Skutečnost, že šlo o minoritní akce, se pak dle žalovaného odráží ve „snížené“ hodnotě těchto akcií. Z toho důvodu znalec správně užil srážku za minoritu.

3. Soud učinil následující skutková zjištění:
4. Valná hromada žalovaného dne 17.6.2016 rozhodla o zpřísnění omezení převoditelnosti akcií na jméno tak, že k převodu akcie na jméno od zápisu této změny do obchodního rejstříku se vyžaduje předchozí souhlas představenstva s tím, že bez takového souhlasu je převod pro žalovaného neúčinný a ten nabyvatele nezapíše do seznamu akcionářů. Zpřísnění omezení převoditelnosti bylo do obchodního rejstříku zapsáno dne 23.8.2016 (viz oznámení představenstva o zápisu zpřísnění omezení převoditelnosti akcií do obchodního rejstříku z 9.9.2016 a notářský zápis NZ 121/2016, N 97/2016 z 2.8.2016).
5. Z žalobci nespоровaného vyjádření žalovaného vyplynulo, že valná hromada žalovaného rozhodla o zpřísnění omezení převoditelnosti akcií hlasy 83,84 % akcionářů, z toho 83 % činily hlasy většinového akcionáře. Existence takového většinového akcionáře vyplývá i ze znaleckého posudku.
6. Žalovaný učinil dne 9.9.2016 z důvodu shora uvedeného zpřísnění omezení převoditelnosti akcií veřejný návrh smlouvy na odkup akcií (dále také jen „veřejný návrh“) vůči těm akcionářům, kteří pro zpřísnění omezení převoditelnosti akcií nehlasovali. Žalovaný nabídnul protiplnění za jednu akcii ve výši 8 280 Kč. Jeho přiměřenost doložil znaleckým posudkem znaleckého ústavu TOP AUDITING, s.r.o. (viz veřejný návrh smlouvy na odkup akcií z 9.9.2016).
7. Žalobce a) přijal veřejný návrh ohledně 2 ks akcií (viz jeho oznámení o přijetí veřejného návrhu z 27.9.2016).
8. Žalobce b) přijal veřejný návrh ohledně 1 ks akce (viz jeho oznámení o přijetí veřejného návrhu z 27.9.2016).
9. Žalobce c) přijal veřejný návrh ohledně 24 ks akcií (viz jeho oznámení o přijetí veřejného návrhu z 7.10.2016).
10. Žalobce d) přijal veřejný návrh ohledně 36 ks akcií (viz jeho oznámení o přijetí veřejného návrhu z 7.10.2016).
11. Dopisy z 29.11.2016 a z 19.9.2017 žalobci vůči žalovanému uplatnili právo na dorovnání poskytnutého protiplnění ve výši 6 120 Kč na 1 akcii (viz uvedené dopisy).
12. Dopisy z 6.12.2016 a z 4.10.2017 žalovaný potvrdil přijetí žádostí žalobců o zaplacení doplatku ve výši 6 120 Kč na 1 akcii, avšak toto odmítl s odkazem, že výše protiplnění byla stanovena dle znaleckého posudku.
13. Ze znaleckého posudku č. 007/2016 znaleckého ústavu TOP AUDITING s.r.o. spolu s Dodatkem č.1 ve spojení s vyjádřeními znaleckého ústavu z 9.12.2016 a 22.12.2017 a ve spojení s výsledkem zpracovatele posudku Ing. Štěpána Gregora bylo zjištěno, že znalecký ústav určil obvyklou hodnotu minoritní akcie žalovaného k 1.7.2016 částku 8 280 Kč, a to při objemu 16,16 % akcií určených k odkupu veřejným návrhem smlouvy. Obvyklá hodnota jedné akcie k uvedenému datu přitom byla určena v částce 14 400 Kč, a to jako podíl hodnoty čistého obchodního majetku žalovaného určeného výnosovou metodou připadající na jednu akcii. Na takto určenou obvyklou hodnotu jedné akcie byla aplikována srážka (diskont) za minoritu ve výši 42,5 %, výsledkem je obvyklá hodnota minoritní akcie ve výši 8 280 Kč.

14. Ze znaleckého posudku č. 838-30/18 znalkyně Ing. Ivany Prchalové Hřeboltové, CSc. (dále také jen „revizní posudek“) a z jejího výsledku soud zjistil, že znalkyně přezkoumala znalecký posudek a došla k závěru, že ten splňuje v podstatě všechny obsahové náležitosti posudku dokládajícího přiměřenost protiplnění vyjma požadavku na uvedení definice hodnoty. Její absence má výrazný vliv na výsledné stanovení přiměřeného protiplnění, když vede k použití srážky za minoritu ve výši 42,5 % z hodnoty akcie stanovené výnosovou metodou. Hodnota jedné akcie žalovaného k 1.7.2016 pro účely stanovení výše přiměřeného protiplnění při povinném veřejném návrhu smlouvy na odkoupení dle znalkyně činí 14 382 Kč a od hodnoty stanovené znaleckým posudkem se mírně liší jen v důsledku nepřistoupení k zaokrouhlení. Znalecký ústav postupoval až do určení hodnoty společnosti jako celku správně, nesprávná je jen aplikace srážky za minoritu.
15. Soud tak uzavírá, že obvyklá hodnota jedné akcie žalovaného k 1.7.2016 bez aplikace srážky za minoritu činila 14 400 Kč, když oba znalecké posudky se při jejím určení liší jen v zaokrouhlení a rozdíl činí pouze 0,125 %. Závěry znaleckého ústavu v tomto ohledu navíc účastníky nebyly sporovány.
16. Na základě výše uvedených skutkových zjištění soud učinil závěr o skutkovém stavu věci takový, že valná hromada žalovaného dne 17.6.2016 rozhodla o zpřísnění omezení převoditelnosti akcií na jméno tak, že k převodu akcie na jméno od zápisu této změny do obchodního rejstříku se vyžaduje předchozí souhlas představenstva. Změna byla do obchodního rejstříku zapsána dne 23.8.2016. Pro toto zpřísnění hlasovali akcionáři s 83,84 % celkového počtu akcií žalovaného a byl mezi nimi i většinový akcionář, jehož podíl na žalovaném představoval 83 %. Z důvodu tohoto zpřísnění omezení převoditelnosti akcií žalovaný dne 9.9.2016 veřejný návrh vůči těm akcionářům, kteří pro zpřísnění omezení převoditelnosti akcií nehlasovali. Žalovaný nabídl protiplnění za jednu akcii ve výši 8 280 Kč. Jeho přiměřenost doložil znaleckým posudkem znaleckého ústavu TOP AUDITING, s.r.o. Ve znaleckém posudku byla obvyklá hodnota jedné akcie určena v částce 14 400 Kč, a to jako podíl hodnoty čistého obchodního majetku žalovaného určeného výnosovou metodou připadající na jednu akcii. Na takto určenou obvyklou hodnotu jedné akcie byla aplikována srážka (diskont) za minoritu ve výši 42,5 %, výsledkem je obvyklá hodnota minoritní akcie ve výši 8 280 Kč. Žalobci veřejný návrh akceptovali a to žalobce a) ohledně 2 ks akcií, žalobce b) ohledně 1 ks akcie, žalobce c) ohledně 24 ks akcií a žalobce d) ohledně 36 ks akcií. Žalobci vůči žalovanému uplatnili právo na dorovnání poskytnutého protiplnění ve výši 6 120 Kč na 1 akcii, žalovaný toto odmítl. Obvyklá hodnota jedné akcie žalovaného k 1.7.2016 bez aplikace srážky za minoritu činila 14 400 Kč.
17. Soud zamítl návrh žalovaného na provedení důkazu soupisy odkupu akcií žalobcem a) a Hospodářskou společností a.s., když těmito důkazy mělo být prokazováno právně bezvýznamné tvrzení žalovaného o tom, za jakou cenu akcie žalovaného tyto osoby nabyly.
18. Soud neučinil žádná skutková zjištění z článku JUDr. Zimy: Oceňování podniků v právní praxi z roku 2016, Metodiky ZNAL ze srpna 2004, Informace ČNB k oceňování účastnických cenných papírů ani ze sdělení ČNB z 24.9.2018, když se nejedná o důkazní prostředky způsobilé prokázat rozhodné skutkové okolnosti této věci; jedná se toliko o (právně nezávazné) dokumenty vyjadřující se v zásadě k tomu, jaké postupy jsou obecně při oceňování účastnických cenných papírů pro účely povinných nabídek převzetí, veřejných návrhů smlouvy a vytěsnění přípustné.
19. Dle ustanovení § 327 zákona č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích (dále jen „ZOK“) povinný veřejný návrh smlouvy je veřejný návrh smlouvy učiněný navrhovatelem ke splnění zákonem uložené povinnosti odkoupit účastnické cenné papíry.

Dle ustanovení § 328 odst. 1 ZOK jedná-li se o povinný veřejný návrh smlouvy, musí být výše protiplnění přiměřená hodnotě účastnických cenných papírů. Navrhovatel doloží přiměřenost protiplnění posudkem znalce; ustanovení § 251 odst. 2 se použije přiměřeně.

Dle ustanovení § 329 odst. 3 ZOK vyjde-li najevo, že vlastníci účastnických cenných papírů, které byly předmětem veřejného návrhu smlouvy, neobdrželi nebo nemají podle smlouvy obdržet přiměřené protiplnění, mohou se dovolávat toho, aby jim navrhovatel protiplnění dorovnal; ustanovení § 390 odst. 3 až 5 a odst. 7 se použije přiměřeně.

Dle ustanovení § 335 odst. 1 ZOK rozhodne-li valná hromada o změně druhu akcií nebo o omezení převoditelnosti akcií na jméno nebo zaknihovaných akcií anebo o jejím zpřísnění, učiní ohledně těchto akcií společnost do 30 dnů ode dne zápisu těchto skutečností do obchodního rejstříku veřejný návrh smlouvy.

Dle ustanovení § 341 ZOK akcionáři společnosti, kteří hlasovali pro změnu druhu akcií, omezení převoditelnosti akcií, její zpřísnění nebo pro vyřazení účastnických cenných papírů z obchodování na evropském regulovaném trhu, koupí od společnosti cenné papíry, které společnost nabyla podle § 333 až 340, a to podle poměru jmenovitých hodnot jejich akcií nebo podle počtu kusů jimi vlastněných akcií, do 3 měsíců ode dne, kdy je společnost koupila, za cenu, kterou za ně společnost zaplatila, zvýšenou o úrok obvyklý v době, kdy společnost veřejný návrh smlouvy učinila. To neplatí, jestliže společnost může prodat akcie výhodněji.

Dle ustanovení § 390 odst. 1 ZOK vlastníci účastnických cenných papírů se mohou od splatnosti protiplnění domáhat po hlavním akcionáři práva na dorovnání, není-li poskytnuté protiplnění přiměřené hodnotě účastnických cenných papírů ke dni přechodu vlastnického práva na hlavního akcionáře; toto právo zaniká, není-li žádným vlastníkem účastnických cenných papírů uplatněno u hlavního akcionáře do 3 měsíců ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 384 v obchodním rejstříku.

Dle ustanovení § 390 odst. 3 ZOK soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění, je pro hlavního akcionáře závazné co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů. Vlastníci účastnických cenných papírů, kteří se dovolali práva na dorovnání, mají právo na náhradu v řízení účelně vynaložených výdajů; není-li povinen tuto náhradu poskytnout hlavní akcionář, poskytne se z prostředků uložených v úschově podle odstavce 4.

Dle ustanovení § 390 odst. 4 ZOK hlavní akcionář ve lhůtě určené soudem splní dorovnání vůči všem vlastníkům účastnických cenných papírů do soudní úschovy a soud společně s rozhodnutím podle odstavce 2 věty první vyvěsí na své úřední desce také výzvu vlastníkům účastnických cenných papírů, aby se u něj o dorovnání přihlásili. Společnost současně toto rozhodnutí a výzvu na přihlášení se o dorovnání uveřejní způsobem stanoveným tímto zákonem a stanovami pro svolání valné hromady. Účelně vynaložené náklady spojené s plněním do soudní úschovy se hradí z prostředků složených v úschově.

Dle ustanovení § 390 odst. 5 ZOK ustanovení občanského soudního řádu o připadnutí předmětu úschovy státu se nepoužije. Uplynula-li lhůta tří roků od právní moci usnesení o přijetí do úschovy, rozhodne soud, že předmět úschovy se vrací hlavnímu akcionáři, jestliže se o něj nikdo nepřihlásí do 1 roku ode dne vyhlášení tohoto usnesení. Toto usnesení soud vyvěsí na úřední desce soudu.

Dle ustanovení § 390 odst. 7 ZOK pro vlastníky účastnických cenných papírů, kteří nebyli účastníky řízení podle odstavců 2 a 3, běží promlčecí lhůta pro uplatnění práva na dorovnání z prostředků podle odstavce 4 ode dne uveřejnění soudního rozhodnutí podle odstavce 4. Pro vlastníky účastnických cenných papírů, kteří nejsou stranami dohody podle odstavce 6, běží

promlčecí lhůta pro uplatnění práva na dorovnání z prostředků podle odstavce 6 ode dne uveřejnění oznámení podle odstavce 4.

20. Z uvedených ustanovení vyplývá, že rozhodne-li valná hromada společnosti o zpřísnění omezení převoditelnosti akcií, společnost je povinna učinit veřejný návrh smlouvy k odkupu těchto akcií za protiplnění přiměřené jejich hodnotě; přiměřenost výše protiplnění musí být doložena znaleckým posudkem. Vyjde-li najevo, že vlastníci účastnických cenných papírů, které byly předmětem veřejného návrhu smlouvy, neobdrželi přiměřené protiplnění, mohou se dovolávat toho, aby jim navrhovatel protiplnění dorovnal.
21. Výklad pojmu přiměřené protiplnění poskytuje judikatura vzniklá v souvislosti s posuzováním přiměřenosti protiplnění poskytnutého akcionářům při nuceném přechodu účastnických cenných papírů (tzv. vytěsní menšinových akcionářů neboli „squeeze out“). Judikatura reprezentovaná usneseními Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2025/2016 a 29 Cdo 3024/2016 se ustálila na závěrech, že základem pro stanovení výše přiměřeného protiplnění za účastnický cenný papír společnosti je obvykle hodnota podniku (obchodního závadu) společnosti; její určení je otázkou skutkovou, k jejímuž posouzení jsou nezbytné odborné znalosti (§ 127 o. s. ř.); součástí odborného posouzení znalce je přitom i zvolení metod ocenění s ohledem na poměry dotčené společnosti. Určení hodnoty podniku společnosti (jež je otázkou skutkovou) nelze ztotožňovat s určením výše přiměřeného protiplnění (jež je otázkou právní). Jakkoliv při určení výše přiměřeného protiplnění soud zpravidla vychází z hodnoty podniku společnosti, musí současně zohlednit i další v úvahu přicházející skutečnosti. Má-li být protiplnění přiměřené hodnotě účastnických cenných papírů, které nuceně přecházejí na hlavního akcionáře, nepřichází zásadně v úvahu, aby se výše protiplnění snižovala oproti hodnotě akcií zjištěné na základě znaleckého posudku a vycházející z hodnoty podniku společnosti proto, že by vytěsňování vlastníci účastnických cenných papírů nemohli takové ceny dosáhnout na trhu z důvodu nízké likvidity účastnických cenných papírů či proto, že jejich účastnické cenné papíry představují pouze menšinový podíl na společnosti (tzv. diskont za likviditu či za minoritu). Při přezkoumávání přiměřenosti protiplnění je nutné mít na paměti, že menšinoví akcionáři nemají prakticky žádnou možnost, jak hlavnímu akcionáři zabránit v realizaci jeho práva iniciovat nucený přechod účastnických cenných papírů. Jsou-li zbavováni svého podílu ve společnosti s odůvodněním, že s ohledem na akcionářskou strukturu se jejich účast fakticky zúžila na pouhou investici, neboť jejich vliv na chod společnosti je mizivý a možnost podílet se na zásadních rozhodnutích o směřování společnosti je iluzorní, tedy že nadále zůstává zachována pouze majetková složka jejich účasti ve společnosti, již lze nahradit (nuceně vyměnit za peníze), musí být garantováno, že poskytované protiplnění v penězích bude odpovídat hodnotě této investice. Jinak řečeno, protiplnění poskytované hlavním akcionářem musí odpovídat hodnotě účastnických cenných papírů, jejichž vlastnictví hlavní akcionář v důsledku nuceného přechodu nabude tak, aby hodnota investice vlastněné minoritním akcionářem zůstala zachována.
22. Z nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 647/15 se pak stran tohoto pojmu podává, že základem pro určení výše přiměřeného protiplnění by měla být hodnota podniku společnosti jako celku, nikoliv menšinového podílu. Přiměřené protiplnění je v tomto ohledu obdobou náhrady při vypořádání podílového vlastnictví, kdy ze soudní praxe plyne, že základem pro stanovení této náhrady je tzv. cena obvyklá v daném místě a čase vypořádání, přičemž výše náhrady se určuje odpovídajícím podílem z (tržní) ceny celé věci, nikoli z ceny, za kterou by bylo možno spoluvlastnický podíl zpeněžit (jinak by byla porušena rovnost spoluvlastníků v rozporu s ustanovením čl. 11 odst. 1 věty druhé Listiny); existence spoluvlastnictví není důvodem ke snížení takto stanovené ceny (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 10. 2003 sp. zn. 22 Cdo 539/2003). Ústavní soud z toho uzavřel, že samotná skutečnost, že předmětem ocenění je pouze (menšinový) podíl, v těchto případech nehraje (z hlediska ústavního ani nemůže) roli. V této souvislosti lze dle něj hovořit o tzv. spravedlivé hodnotě

(*fair* či přesněji *aquitable value*) v kontrapozici s tzv. (spravedlivou) tržní hodnotou (*fair market value*). Nelze aplikovat srážku minoritu ani nízkou likviditu, neboť výsledkem by nebyla spravedlivá, ale tržní hodnota menšinového podílu. Ústavní soud v této souvislosti zdůraznil, že použití diskontu za omezenou obchodovatelnost (stejně jako diskontu za minoritu) skutkovou otázkou není, neboť její řešení závisí na výkladu (právního) pojmu „přiměřené protiplnění“, jde tak o otázku právní. Dle závěrů Ústavního soudu přiměřené protiplnění by mělo korespondovat se zjištěnou hodnotou podniku, nejsou-li zde výjimečně okolnosti, které by odůvodňovaly případnou korekci. Mezi ně však nepatří, že přiměřené protiplnění se týká minoritního a málo obchodovaného podílu.

23. Lze tedy shrnout, že závěr o výši přiměřeného protiplnění je závěrem právním, který má zásadně vycházet z hodnoty podniku společnosti jako celku, nikoliv menšinového podílu. Nelze přitom aplikovat srážku za minoritu nebo nízkou likviditu, úvaha o jejich (ne)aplikaci je pak úvahou právní.
24. Uvedený výklad právního pojmu přiměřené protiplnění se uplatní i v tomto případě povinné nabídky odkupu účastnických cenných papírů dané v důsledku rozhodnutí (především) většinového akcionáře o zpřísnění omezení převoditelnosti akcií, neboť i zde se obdobně jako při nuceném přechodu účastnických cenných papírů nejedná o zcela dobrovolnou transakci mezi stranami s rovným postavením. Menšinová akcionářská jsou zde totiž v důsledku rozhodnutí většinového akcionáře postaveni před volbu, zda akceptují veřejný návrh smlouvy anebo zda si akcie ponechají ovšem s tím, že bude zásadním způsobem omezena jejich převoditelnost, kdy budou převoditelné pouze subjektu aprobovanému představenstvem a potažmo tedy většinovým akcionářem žalovaného. Přitom současně jejich vliv na chod společnosti zůstane mizivý a možnost podílet se na zásadních rozhodnutích o směřování společnosti iluzorní. To se může zásadním způsobem odrazit na ceně, za kterou bude v budoucnu možno prodej akcií realizovat. Rovněž v této věci shodně jako v případě nuceného přechodu účastnických cenných papírů žalobci jako menšinová akcionářská neměli žádnou reálnou možnost zabránit většinovému akcionářská v prosazení uvedeného zpřísnění omezení převoditelnosti akcií.
25. Na podkladě těchto úvah soud uzavřel, že protiplnění poskytnuté žalovaným není přiměřené, neboť jeho výše byla ovlivněna nepřipustnou aplikací srážky za minoritu na hodnotu jedné akcie korektně určené jako alikvotní podíl na čistém obchodním majetku žalovaného, tedy obchodního závodu (podnik) žalovaného jako celku.
26. Výše přiměřeného protiplnění za jednu akcii tak v této věci odpovídá částce 14 400 Kč, kdy tato částka je obvyklou hodnotou jedné akcie určenou jako podíl na čistém obchodním majetku žalovaného připadající na jednu akcii určený znaleckým posudkem, což vyhovuje způsobu určení přiměřeného protiplnění vymezenému shora citovanou judikaturou.
27. Pokud jde o určení obvyklé hodnoty jedné akcie v částce 14 400 Kč, tento závěr znaleckého posudku nebyl žádným z účastníků sporován a k prakticky stejnému závěru dospěla i znalkyně, která vypracovala revizní znalecký posudek. Rozdíl závěrů obou posudků je dán jen různým zaokrouhlením a činí pouze 0,125 %. S přihlédnutím k tomu, že znalecký posudek poskytuje vždy jen odhad obvyklé ceny akcie, který je nutně zatížen určitou nejistotou (chybou) lze říci, že oba znalecké posudky dospěly k totožnému závěru o obvyklé hodnotě jedné akcie určené jako podíl na čistém obchodním majetku žalovaného připadající na jednu akcii.
28. Vzhledem k uvedenému se žalobcům nedostalo přiměřeného protiplnění za jejich akcie, ohledně nichž akceptovali veřejný návrh žalovaného. Žalovaný je povinen doplatit jim za

každou jednu akcii protiplnění ve výši 6 120 Kč, soud proto s přihlédnutím k počtu akcií, ohledně nichž každý z žalobců akceptoval veřejnou nabídku, rozhodnul, jak je uvedeno ve výrocích I. až IV. rozsudku. V souladu s § 1970 o. z. soud žalobcům přiznal i právo na úrok z prodlení ve výši dle § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb.

29. Výrokem V. rozsudku soud dle ustanovení § 390 odst. 3, 4 ZOK rozhodl o povinnost žalované poskytnout dorovnání vůči všem ostatním dosavadním vlastníkům účastnických cenných papírů žalobce, kteří přijali veřejný návrh smlouvy ze dne 9.9.2016, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku do soudní úschovy. Soud stanovil dle § 160 odst. 1 o.s.ř. delší lhůtu s ohledem na předpokládaný větší rozsah plnění.
30. K jednotlivým nedůvodným námitkám žalovaného pak soud uvádí následující:
 31. Provedení důkazu revizním znaleckým posudek předloženým žalobci neodporuje zásadě koncentrace řízení, neboť žalobci navrhli vyžádat vypracování znaleckého posudku při prvním jednání předtím, než nastal účinek koncentrace řízení stanovený soudem na uplynutí lhůty 30 dnů od konce prvního jednání. Formulace důkazního návrhu směřující k vyžádání znaleckého posudku soudem nevylučuje, aby přesto účastník, který takový návrh učinil, zadal vypracování znaleckého posudku sám. Za situace, kdy ustanovení § 127a o.s.ř. umožňuje účastníku předložit znalecký posudek, při jehož provedení k důkazu se postupuje stejně jako u znaleckého posudku zadaného soudem, není dán žádný racionální důvod rozlišovat mezi návrhem účastníka, aby bylo vypracování posudku zadáno soudem a návrhem důkazu znaleckým posudkem s tím, že účastník jeho vypracování zadá sám.
 32. S ohledem na skutečnost, že závěr znaleckého posudku znaleckého ústavu TOP AUDITING s.r.o. o obvyklé hodnotě jedné akcie ve výši 14 400 Kč nebyly žádným z účastníků sporovány, nelze znalkyni Ing. Prchalové Hřeboltové vytknout, že neprováděla znovu celý postup ocenění, ale zopakovala jen ty nejdůležitější výpočty.
 33. Dále není důvodná námitka žalovaného, že většinový akcionář bude muset odkoupit od žalovaného předmětné akcie za cenu, jež nebude odpovídat ceně, za kterou jsou obvykle obchodovány. Daná cena totiž vzhledem k metodě ocenění odpovídá podílu akcionáře na budoucích výnosech společnosti. Navíc se jedná o zcela obdobnou situaci jako při nuceném přechodu účastnických cenných papírů, nebo-li squeeze outu, kde většinový akcionář nabývá akcie menšinových akcionářů za protiplnění určené shodným způsobem.
 34. Nedůvodná je i námitka žalovaného, že srážka za minoritu byla přípustná vzhledem k tomu, že šlo o nekótované akcie. Postup při určení přiměřeného protiplnění totiž musí být pro kótované i nekótované akcie stejný, neboť opak by znamenal ničím neodůvodněnou diskriminaci akcionářů nekótovaných společností.
 35. Bez právního významu v dané věci pak je, za jakou cenu žalobci v minulosti předmětné akcie nakoupili a za jakou byly obchodovány, když základem pro určení přiměřeného protiplnění je hodnota akcií určená výše popsáním postupem. K dřívějším transakcím s akciemi pak při určení přiměřeného protiplnění nelze přihlídnout, neboť cena, za jakou byly obchody realizovány je ovlivněna okolností, že společnost má akcionáře, v jehož rukou je soustředěna významná většina akcií. Tato okolnost však při určení výše přiměřeného protiplnění, jak bylo výše uvedeno, vliv mít nesmí. Pokud by se k ceně takových obchodů při určení přiměřeného protiplnění přihlíželo, fakticky by se to rovnalo nepřipustné aplikaci srážky za minoritu popř. za nízkou likviditu z hodnoty akcií určené znaleckým posudkem.

36. Bez právního významu dále je i skutečnost, že žalobci nevyužili nabídku odkupu ohledně všech jimi vlastněných akcií a některé si ponechali, když toto je věcí ekonomického uvážení žalobců.
37. Konečně nedůvodný je i poukaz žalovaného na závěry rozhodnutí Nejvyššího soudu, jež připouštěly zohlednit nižší likviditu akcií při stanovení výše nákladů vlastního kapitálu, ovšem při současném vyloučení srážky (diskontu) za nižší likviditu akcií z jejich hodnoty vycházející z hodnoty obchodního závodu (podniku) společnosti. Předně je třeba říci, že rozhodnutí toto připouštěla zohlednit jen nižší likviditu akcií a nikoliv okolnost, že většina akcií byla soustředěna v rukou jednoho akcionáře, především však výše citovaným nálezem Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 647/15 bylo rozhodnutí Nejvyššího soudu připouštějící zohlednit nižší likviditu akcií při stanovení výše nákladů vlastního kapitálu, za současného vyloučení srážky (diskontu) za nižší likviditu akcií jakožto vnitřně rozporné.
38. Jelikož žalobci byli v řízení plně úspěšní, soud každému z nich dle § 142 odst. 1 o.s.ř. přiznal plnou náhradu nákladů řízení.
39. Žalobci a) náleží náhrada za zaplacený soudní poplatek 1 500 Kč, odměnu zástupce žalobce a) za 9,5 úkonu právní služby v sazbě 1 620 Kč/1 úkon snížené o 20 % dle § 12 odst. 4 AT, celkem tedy na odměně 12 312 Kč, dále ¼ náhrady hotových výdajů za 10 úkonů právní služby po 300 Kč ve výši 750 Kč, dále ¼ cestovného ve výši 642 Kč, dále ¼ náhrady za promeškaný čas ve výši 1 600 Kč, dále ¼ nákladů na znalecký posudek ve výši 5 293,75 Kč a náhrada za DPH v sazbě 21 % z odměny a náhrad zástupce žalobce a) ve výši 3 213,84 Kč. Celkem náhrada nákladů žalobce a) po zaokrouhlení činí 25 312 Kč.
40. Žalobci b) náleží náhrada za zaplacený soudní poplatek 1 500 Kč, odměnu zástupce žalobce b) za 9,5 úkonu právní služby v sazbě 1 500 Kč/1 úkon snížené o 20 % dle § 12 odst. 4 AT, celkem tedy na odměně 11 400 Kč, dále ¼ náhrady hotových výdajů za 10 úkonů právní služby po 300 Kč ve výši 750 Kč, dále ¼ cestovného ve výši 642 Kč, dále ¼ náhrady za promeškaný čas ve výši 1 600 Kč, dále ¼ nákladů na znalecký posudek ve výši 5 293,75 Kč a náhrada za DPH v sazbě 21 % z odměny a náhrad zástupce žalobce a) ve výši 3 022,32 Kč. Celkem náhrada nákladů žalobce b) po zaokrouhlení činí 24 208 Kč.
41. Žalobci b) náleží náhrada za zaplacený soudní poplatek 1 500 Kč, odměnu zástupce žalobce b) za 9,5 úkonu právní služby v sazbě 1 500 Kč/1 úkon snížené o 20 % dle § 12 odst. 4 AT, celkem tedy na odměně 11 400 Kč, dále ¼ náhrady hotových výdajů za 10 úkonů právní služby po 300 Kč ve výši 750 Kč, dále ¼ cestovného ve výši 642 Kč, dále ¼ náhrady za promeškaný čas ve výši 1 600 Kč, dále ¼ nákladů na znalecký posudek ve výši 5 293,75 Kč a náhrada za DPH v sazbě 21 % z odměny a náhrad zástupce žalobce b) ve výši 3 022,32 Kč. Celkem náhrada nákladů žalobce b) po zaokrouhlení činí 24 208 Kč.
42. Žalobci c) náleží náhrada za zaplacený soudní poplatek 9 680 Kč, odměnu zástupce žalobce c) za 9,5 úkonu právní služby v sazbě 6 980 Kč/1 úkon snížené o 20 % dle § 12 odst. 4 AT, celkem tedy na odměně 54 048 Kč, dále ¼ náhrady hotových výdajů za 10 úkonů právní služby po 300 Kč ve výši 750 Kč, dále ¼ cestovného ve výši 642 Kč, dále ¼ náhrady za promeškaný čas ve výši 1 600 Kč, dále ¼ nákladů na znalecký posudek ve výši 5 293,75 Kč a náhrada za DPH v sazbě 21 % z odměny a náhrad zástupce žalobce c) ve výši 11 978,40 Kč. Celkem náhrada nákladů žalobce c) po zaokrouhlení činí 74 312 Kč.
43. Žalobci d) náleží náhrada za zaplacený soudní poplatek 11 180 Kč, odměnu zástupce žalobce d) za 9,5 úkonu právní služby v sazbě 9 220 Kč/1 úkon snížené o 20 % dle § 12 odst. 4 AT, celkem tedy na odměně 70 072 Kč, dále ¼ náhrady hotových výdajů za 10 úkonů právní služby

po 300 Kč ve výši 750 Kč, dále $\frac{1}{4}$ cestovného ve výši 642 Kč, dále $\frac{1}{4}$ náhrady za promeškaný čas ve výši 1 600 Kč, dále $\frac{1}{4}$ nákladů na znalecký posudek ve výši 5 293,75 Kč a náhrada za DPH v sazbě 21 % z odměny a náhrad zástupce žalobce d) ve výši 15 343,44 Kč. Celkem náhrada nákladů žalobce d) po zaokrouhlení činí 104 881 Kč.

44. Dle ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř. soud v řízení zcela neúspěšnému žalovanému uložil, aby státu nahradil náklady řízení, které platil v podobě znalečného přiznaného znalkyni Ing. Ivaně Prchalové Hřeboltové ve výši 2 013 Kč, za její výslech při jednání soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost uloženou vykonatelným rozsudkem, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

Praha 25. dubna 2019

Mgr. Vladimír Sommer, v.r.
samosoudce